

Lumina Sf

Foaie săptămânală pentru popor.

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an	Lei 55-
Pe o jumătate de an	30-
Pentru străinătate	100-
Pentru America pe un an	dolari 2-

Un număr 1 Leu.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA:
Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Redactor: Preotul IOSIF TRIFA.

On. Red. «Asociațiunea»

Loco (str. Șaguna

se primește în strada Mitropoliei 45.

PREANUNTELELOR:

Un șir mărunt 3 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

BISERICA

este pentru neamul nostru așezământul, care ne-a ocrotit sufletul și ne-a apărat ființa față cu vrășmașii ce ne-au dat năvală. Biserica ne-a măngăiat și înțarit sufletele în vremuri de răstriște și din pridvorul ei a pornit cultura neamului, ca și aproape toate îndemnurile de mai bine și de înaintare.

In largul cuprins al țării, pe toate satele noastre, n'a fost mișcare în folosul obștei, la care biserică, prin slujitorii ei, să nu dea ajutorul cel mai de seamă, dacă cumva nu sta în fruntea întreprinderilor folosite, în afară de chemarea ei religioasă, pe care o împlinea cu sfîrșenie.

Dar azi bucură-se oare biserică de cinstea și prețuirea pe care ar trebui să i-o dăm? Ea ne-a dat aproape tot ce avem și ea singură poate să dea fililor poporului nostru: cuget cinstiț, judecată dreaptă și făptuire izvorată din dragoste.

Dacă vieața noastră se izbește de atâtea neajunsuri, dacă zi de zi se aud tânguirile pentru atâtea potigniri, ce se vad la sate ca și la orașe și în întreg cuprinsul țării, pricina este că oamenii au părăsit biserică, s'au abătut dela învățăturile ei, nu mai este ea farul de lumină care să ne lumineze cărările vieții.

Dacă ticăloșii s'au sporit, dacă înșelăciunea și nerânduiala s'au întins și ne pândesc la toate colțurile, dacă dreptatea se face cu pumnul, și cel dela putere nu mai ține seamă de nimic, iar cel slab e lovit și împins fără

milă, pricina este că lumea s'a abătut și a uitat învățăturile blândului Isus, pe cari biserică nu mai are cui le vesti.

In sărbători oamenii, în loc să alegeră la izvorul viu și nesecat al slujbelor sfinte, să asculte gălățelul înțelepciunii, ce se desprinde din cărțile religioase, unii aleargă după afaceri, alții căută petreceri urâte și necuvântioase, bisericile rămân goale și sufletele oamenilor pustii.

Ori cât ne-am tângui de răul vremii, ori cât de mare ne-ar fi nemulțumirea că stările din țară nu sunt aşa pe cum le-am dorit, ele nu se vor îndrepta fără să ne punem toți pe muncă cinstită, fiecare la locut unde se găsește și după puterile pe cari le are.

Si mai năînte de astăzi, pentru a se putea premeni firea cea stricată a oamenilor, pentru înnoirea sufletului lor, fără de care nu este îndreptare, să ne întoarcem iarăși la biserică. Să o cuprindem în gândurile noastre, ca pe cel mai scump așezământ de vieață, întemeiat de Fiul lui Dumnezeu pentru îndreptarea și mantuirea noastră.

Când greul ne apasă, să căutăm alinare la poalele crucii, în fața altarului; când bucurii ne învăluie acolo să aducem mulțumire Domnului, în rugăciune smerită. Dela altarul Domnului să luăm binecuvântare pentru gândurile, pentru vorbele și toate făptuirile noastre și atunci vieața se va schimba ca prin farmec.

«Căutați fața mea — zice Domnul — și eu voi fi vouchat tată». (P.)

Țineți la datinele strămoșești.

Nu e durerea mai mare pentru un precepător, care și iubește țara și neamul, decât părăsirea ori corcirea datinelor bune, moștenite din strămoș. Si iată de ce.

Un neam, care ține la ceeace țineau moșii și strămoșii, dă dovedă că vrea să trăiască. Toate popoarele, cari au pierit de pe fața pământului și-au început pielea prin aceea, că nu le mai plăcea portul, apoi nu le era destul de frumoasă limba și începeau să învețe limbi straine și nu mai vorbiau decât în aceste limbi, apoi nu le mai plăceau măncările și sculele din casă, la urmă batjocoriu ce aveau mai sfânt: credința moșilor și strămoșilor, datinele lor la morți, la cununii și altele zile înseminate din viața lor. Așa bunăstără Românilor, strămoșii noștri, până au ținut la cele strămoșești au biruit lumea și împărația lor s'a întins asupra întregului pământ, cunoscut pe atunci. Dar după ce au ajuns în atingere cu Grecii, le părea, că sunt mai

invătați și mai pe sus, dacă se îmbracă, dacă vorbesc, dacă fac ca ei. Zadarnic a fost strigătul de durere al lui Cato (un vestit conducător al lor) care le-a spus, ce vor păti. Nu l-au ascultat, și au pierit — cu toată mărițimea lor.

Lubiți cetitori, Vă rog gândiți-vă, la noi mai țin oamenii la cele bune și sănătoase ale bătrânilor? Parcă văd atâția însă, cari duși de sănătate, ori de năcazuri au ajuns printre străini, iar alții, cari aici acasă au mai drag străinii cu ale lor datini, — cum își bat joc de acele lucruri și datini sfinte, cari ne-au ținut teferi, încât nu ne-au putut înghiți străinii. Si mă tem că acest semn să nu fie o coabă rea!

Nu îndrăgiți străinii, în felul acela, că vă dați ale voastre cele bune — pe ale lor cele «frumoase», că nu tot ceeace pare să fie frumos și bun! Doar vrem să mai trăim ca nație română!

Pe două fronturi

trebuie să purtăm luptă pentru a ne întări țara înăuntru, după ce i-am croit hotare statonice în afară. De o parte stau păcatele și scăderile morale, cari s'au revărsat, ca un puhoi, peste neamul nostru după răsboi; de alta stă în linie de bătăie vrășmașia neamurilor streine de printre noi, cari ne căută slabirea, pentru că să ne poată înfrângă, la vreme.

Că și în măreața bătălie dela Mărășești, ori în cumplita măsurare dela Tisa tot numai prin înțelepciunea și vrednicia noastră vom căști biruință deplină asupra relelor dintre noi și vom înfrângă cerbicia dușmanilor.

Două sunt mijloacele cu ajutorul cărora se poate sparge frontul relelor și păcatelor: unul este întoarcerea spre Hristos, intrarea în cimitir Lui și recunoașterea Lui de comandant suprem, a cărui poruncă să fie ascultată și împlinită desăvârșit și fără șovăire, așa cum au urmat soldații din trupele pe comandanțul lor cu disprețul vietii; iar altul este să ne punem pe lucru fără pregeu și cu stăruință de fier, pe toate tărâmurile vieții: plugari, meșteșugari și cărturari deopotrivă, desvăluindu-ne a sta la pândă după bunăstare personală și căstig mare, fără trudă. Munca cinstită și stăruitoare este arhanghelul vieții, care alungă cu sabie de foc patimile și fărădelegile, ce încolțesc și cresc în viața oamenilor, cari trăesc fără lucru întreținător.

Prin hărnicia țăraniului, pământul își revârsă belșugul, prin truda muncitorului se desgropă bogăția țării de sub pământ, atelierele și fabricile produc cele de lipsă și bunăstarea țării sporește. Strădania oamenilor de carte va ridica cultura neamului, spulberând întunericul, luminând mințile și îmbunătățind inimile. Iar toate acestea, la rândul lor, vor curăță bălăriile făcând să strălucească aurul curat al sufletului românesc, care trebuie să se înalte sus peste neamurile ce ne înconjoară.

Frontul vrășmașilor streine de printre noi îl vom umili prin dreptatea întemeiată pe legi, dar și prin netindurare față de orice abateri și rătăciri dela datorile pe cari le au față de această țară, a cărei stăpânire românească trebuie să o recunoască și să î se supună, ca cetățeni români.

Nu vom asupri pe nimeni, căci prea mult am suferit noi, ca să nu ne dăm seama că orice asuprire trezește îndărjire; dar nici nu vom răbdă de acum, ca străinul, fie el ungur încăpăținat ori săz disprețitor sau jidan obraznic, să-și mai bată joc de flință noastră ca popor și nici ca om singularistic. Avem o datorie că țară, să-i trezim la înțelegere vremilor schimbăte, cari nu se vor mai întoarce înapoi și avem o datorie că cetățeni să-i facem să priceapă că să încheie cu favorurile și hatărurile, la care au fost dedați.

Când tot sufletul de român va sta în luptă, de o parte cu credință și cu hărnicie, de alta cu dreptate și cu trezvie, vom căști biruință pe amândouă fronturile. Țara se va întări și înălța, iar numele de Român se va mări. (M.)

Stiri din țară.

Proiecte de legi ce se vor prezenta la toamnă parlamentului ca să le voteze: dările directe, legea timbrului, refacerea serviciilor și industriilor stricte de război, organizarea din nou a căilor ferate, legea muncii, unificare bisericăască, școlară și a magistraturei, reforma administrativă și noua lege electorală. Asemenea se vor aduce spre votare legile cerute de noua constituție pentru întregirea ei.

Trimisul guvernului unguresc a sosit la București să reînceapă tratative cu guvernul român pentru schimbul de pri-zonieri politici, ce se găsesc în amândouă țările. Se vestește că întâiul schimb de 40 prizonieri a și plecat spre țară.

Intre România și Rusia s-au inceput la Tiraspol sfaturi pentru a pune capăt atacurilor bandăjilor de peste Nistru, pentru a statornici câteva locuri de trecere a mărfurilor dintr-o țară într-alta și pentru a deschide din nou drumul pentru corăbii pe Nistru. Desbaterile se fac în două comisiuni, cu delegați români și sovietici. Roadele acestor sfatuiri se vor cunoaște în curând.

Ce mai e nou în lumea mare?

Franța și Germania se găsesc în răsboire cumplită. Adevărat nu se poartă cu sabia și focul ucigător al armatei. Dar răsboiul de acum, cultural și economic între națiunii, nu e mai puțin crâncen.

Franța și Germania duc război cumplit pentru ținutul Ruhr. Germania nevrând să-și plătească datorile de războiu, Franța s'a văzut nevoită să cuprindă cu puterea o parte din cele mai bogate, a țării nemțești și să incasseze venitele de acolo.

Alături de Franța stă Belgia împotriva cerbicieci nemțești. Anglia mai îngăduitoare pare a sprijini pe Germania în împotrivirea lor și de aici săbirea prieteniei ce o avea cu Franța.

Frâmântările acestea umplu de ingrijorare lumea întreagă. Adevărat că deocamdată tot Germania trage scută. Banul ei și-a pierdut prețul cu totul, în țară s'a făcut scumpete nemai pomenită și traiul este de nesufierit. Această stare de lucruri a pricinuit cădere guvernului Cuno și înlocuirea lui cu un altul sub Stresemann. Dar mare nădejde de schimbare nu este. Noul minister german este tot așa partizan al împotrivirii de plată a stricăciunilor de război, zice-se până Francezii nu ies din Ruhr. Iar aceștia nu vreau să știe de o îngăduire.

Se aștepta cu mare neliniște cuvântul Angliei. Ea a grăbit print' o notă către Franță și Belgia, dar fără să ia înțintă hotărâtă și lămurită. Propune însă un tribunal internațional, la care să se judece pricinaile.

FOIȘOARA.

Sclavul din India.

Pe o insulă din India trăia un stăpân foarte bogat, care avea mulți sclavi (robi) în serviciul său.

Intre aceștia fu unul foarte cinstit și de omenie, și pentru aceste calități stăpânul său i-a dat o slujbă aleasă și de încredere. Într-o zi stăpânul zise acestui sclav să meargă cu el la piață, unde se vând sclavi pentru a cumpăra încă 20 sclavi pentru lucrările sale. Stăpânul îl mai porunci ca el să aleagă, dar să caute să fie oameni voinici și tineri, ca să poală rezista muncii. Ajungând la țară sclavul începu să aleagă. După foarte puțin timp, el își întîi ochii săi pe un bătrân gârbovit din Africa, și zise stăpânului său: «Stăpâne, am găsit unul» și arăta pe African. Stăpânul fu mirat de această alegere a sclavului său și era bineînțeleș împotriva unei asemenei alegeri. Dar sclavul îl rugă atât de mult, încât vânzătorul de sclavi înduioșându-se, zise că dacă cum-

Toate semnele arată că neajunsurile nu pot fi deslegate decât prin înțelegere binevoitoare între cele două țări, Franța trebuind să fie mai îngăduitoare, iar Germania hotărându-se în sfârșit să împlinească legămintele din contractul de pace.

Noul guvern german s'a alcătuit sub conducerea lui Stresemann și s'a întărit în parlament. După ce a spus noul președinte cum crede să conducă țara i-a votat încredere cu mare majoritate de voturi. Numai comuniștii și stau împotriva mai cu îndărjire. Se nădăduiește că Stresemann să găsească o cale de apropiere și înțelegere cu Francezii, ca să-și scoată țara din nevoi.

Președintele Americii a declarat că nu se amestecă în daraverile Europenilor, nu ia partea nici uneia din țări și nici nu se punte împotriva alteia. Dacă însă toate statele europene ar invita America, ea este aplicată să ajute la deslegarea greutăților de plată a stricăciunilor de războiu, dacă ca să i se plătească toate datorile cele au acolo statele din Europa, chiar și când Anglia ar vrea să fie mai îngăduitoare de datorii ei.

Și sașii nemultămiți.

Știam noi că e o fațărie purtarea săsească la înfăptuirea României mari. S-au dat plainici cu gândul că-și vor putea ține starea de «popor ales» cum i-a făcut Austria și i-au moștenit Ungurii, imbrăcându-i cu toate bunătățile, ca să-i aibă împotriva noastră.

Acum când sun și ei de o potrivă cu toți cetățenii înaintea legilor României, nu le ajunge cărciofirea în țară. De curând au inceput să răsuflie și ei prin gazetele bine plătite ale străinătății («Times» din Anglia). Sună acolo nici mai mult nici mai puțin decât că «Mai nainte vreme sub cuvântul «Român» se înțelegea un păstor, un tăetor de lemne, ori o slujnică. Azi acest cuvânt înseamnă: Stăpânirea!»

Cătă nerușinare să vorbească și azi de noi în batjocură, ca pe vremuri, când pentru noi nu era dreptate.

Datoria noastră este să ne dăm seama de «vecinul cu ața în traistă».

Țara noastră văzută de străini.

Ungurii dela noi și după ei decurând acum și Sașii, caută în fel și chip să ne hulească și batjocorească țara și neamul, prin gazetele din străinătate, pe cari le plătesc cu mâna largă. Noi avem păcatul că nu le răspundem dupăcum ar trebui, nici acolo în străinătate și nici aici acasă.

Noroc că se mai găsesc oameni cu vedere curată și cu inima dreaptă cari ne iau în apărare cinstea țării.

pără douăzeci de sclavi, el îi dă și pe acest bătrân African pe deasupra și țărul se făcu. Cei douăzeci de sclavi fură trimiși îndată la muncă, iar Africanul fu luat de protejatul sclav în odaia lui.

Il culcă în patul său, îi dădea să mânance din mâncarea lui, când îi era frig îl ducea la căldură, când îi era cald îl ducea la umbra pomilor. Stăpânul fu foarte mirat că de mare Ingrijire depune sclavul său pentru acest bătrân African și într-o zi el cheamă pe sclavul său la el și îl întrebă: «Este acest moșneag tatăl tău, de îl îngrijești așa?» «Nu, stăpâne, nu e tatăl meu», răspunse sclavul.

«Este poate un frate de al tău mai mare sau vre-o rudă?» mai întrebă stăpânul. «Nu, stăpâne, nu e nici fratele meu, nici vre-o rudă de a mea, nu e nici măcar prietenul meu», zise sclavul. «Dar cine e atunci?» întrebă măniat stăpânul. «El e dușmanul meu, el m'a vândut odinioară ca sclav, dar biblia mea zice: «Când dușmanul tău flămândește dă-i să mânânce, când dușmanul tău îl rugă atât de mult, încât vânzătorul de sclavi înduioșându-se, zise că dacă cum-

Din engleză.

O gazetă («Tribune de Lausanne») din Elveția, țară, nici prietenă nici dușmană nouă, scrie despre încercările grele și jertfele mari prin care a trecut România în curs de 5 ani de război. Întâi cu Bulgaria, apoi alături de aliați, în războiul mare al lumii. Sleină de război, secătuită de vrăjmașul care i-a căcat pământul, amenințată de primejdia bolșevismului rusesc, țara a rămas neclătită, căci a ținut-o cumințenia țăranului nostru cinstit și aşezat.

După război tot numai prin bunul simț al țăranimii a putut trece norocos țara peste reforma agrară, a putut înfăptui reformele democratice și a putut învinge neajunsurile economice, care au dus la cădere a țării.

Azi țara noastră, spune numitul ziar, e în plin progres de refacere. Căile ferate s-au înmulțit, producția s'a sporit, comerțul și industria s-au înbunătățit, finanțele și bugetul țării dau cea mai frumoasă dovadă de reculegere.

Și încheie astfel vorba despre noi: «Păsind pe această cale România merge cu pași repezi spre deplina ei refacere și viitorul și păstrează încă mari izbânci prin puterea și energia de care a dat dovadă în grelele încercări pe care le-a îndurat».

Așa ne judecă străinii cu vedere dreaptă, și ar trebui să ia aminte la ei toți cățărcesc mereu împotriva lucrurilor dela noi, numai fiindcă nu le merge la toate în plin, sau pe cum vor toate bunătățile numai pentru ei.

Altă iscodire.

Între Paris și București se face poșta și cu aeroplanele. Drumul prin văzduh ducea peste Germania, dar ce să vezi ori venea aeroplanelui din colo în coace, ori se ducea de aici încolo în țara nemțească trebuia să se pogoare de silă și Nemții pună mână pe ele, făcându-se până acum săpătani pe 10 mașini de zburat. — Lumea nu știa ce e, dar acum i s'a dat de cap. Căci iată ce s'a mai întâmplat.

Un ministru al unei țări din apus primește o scrisoare neiscălită, în care-i spune: «Azi la 8 seara vei păti una nepătită; i-ai merinde și haine, că vei dormi la marginea drumului». Ministrul ascultă și pleacă însoțit și de alte automobile. La jumătatea drumului, ce să vezi: toate automobilele se opresc deodată și nu mai au ce le face să pornească până tâziu. Și atunci li s'a spus, că de la o stație de telegrafie fără fir s'a făcut această ispravă, ca încercare a unei iscodiri.

Anume cineva a inventat niște unde electrice (cari merg prin aer nesimțite și nevăzute de noi), cari opresc pe loc toate motoarele, cari se nimeresc în drumul acestor raze până la 50 kilometri depărtare dela stația electrică. Cu aceste unde ne-afură și aeroplanele de poștă.

Datorință și respect.

«Regele Francisc de Medici vorbea totdeauna cu capul descoperit cu sculptorul Michel Angelo, iar papa Iuliu III l-a poftit să șadă lângă el, în vreme ce pe cardinali (sfetnicii lui) îi ținea în picioare; împăratul Carol al V-lea totdeauna îi făcea loc pictorului Titian, iar odată, când i-a căzut penelul din mână, s'a plecat însuș împăratul și l-a ridicat zicând: «D-ta meriti să fi servit de un împărat; papa Leo al X-lea și-a ținut de datorință să stea la căpătaiul pictorului Rafael, când acesta trăgea să moară, cum a stat și împăratul Francisc I la al pictorului Leonardo da Vinci.

Si gândindu-mă la aceștia văd atâtia găgăuți de ai noștri de azi, cari cocotân-đu-se și ei, ori făcând niște mii, așteaptă să fie serviți și salutați de toată lumea și de toți muritorii. De-ar învăța ceva dela aceștia.

Duminica 13-a după Rusalii.

Evanghelia dela Matei C. 21 v. 33—42.

Soarte profetilor.

De căteori citesc această minunată pildă, îmi aduc aminte de soartea neamurilor și a profetilor lor. Căci aici nu e vorba de viața de vie și de lucrătorii ei, ci de virtușile pe care le-a sădit Dumnezeu în sufletul omului dela zidirea lui și de buna chivernisire cu care sătem datori față de acestea.

Dumnezeu n'a lăsat neamurile în grija sorții oarbe, ci le conduce și astăzi prin înțeleapta povață a profetilor mari și le cere din când în când socoteală de rodurile vieții lor.

Ce fac însă neamurile? De obicei, în loc să primească pe profeti cu flori și cântece de slavă, în loc să-i înconjoare cu toată dragostea sufletului lor și să le urmeze îndemnurile măntuitorului, și ucide. Dacă nu cu pietri, cum au făcut jidovii, cel puțin cu neascultarea lor. Aceasta a fost soarta tuturor profetilor; aceasta a fost și soarta celui mai mare profet — a lui Isus, care măntuind lumea, drept răsplată a fost răstignit pe cruce.

Oda plugarului.

Isaia Cap. 28 vers. 23—29.

*Care e lucrul plugarului la farina sa?
Din zori de zi răstoarnă brazdă lângă brazdă,
Iar după s'au prăjit la soare, smâruntește
Pământul cu grapa și-l netezeste ușor.
Imparte apoi arătura în tabele regulate:
Una i de chimin și alta-i de mac;
Ici e ogorul de grâu, de orz și de hrișcă,
Căci aşa e deprins să lucreze plugarul,
Cu icsusita povață a Celui de sus.
Iar când vine vremea cu bogatui seceriș —
Macu-l se desface și nu-l imblăștește,
Chiminul cu'n bețigaș îl lovește,
Iar teascul nu are rost la acestea:
Grâul nu-l măruntește, tăindu-l
Nici nu-l sdioabește în teasc,
Ci-l treeră 'n arie, călcându-l cu caii.
Tot felul de rosturi cunoaște plugarul
Căci Domnul cu el iscodește.
La El sunt mulțime de sfaturi
și lumea întreagă puterea-i uiștește.*

Vorba e icoana gândului. Iar gândurile se nasc din suflet. Si sunt gânduri omenești și gânduri dumnezești.

Gândurile acestea alcătuiesc un ocean nemărginit.

Câte picături de apă se găsesc într'un Ocean, atâtea gânduri sunt în Sfintele Scripturi, din care se adapă creștinătatea. Cu cât se adapă mai mulți din vacuri multe, cu atât Oceانul se face mai mare și mai bogat.

De aceea să nu ne facem păreri că Scripturile vor înceta dintre oameni și dintre neamuri.

Scripturile sunt ca viața într'un pom, care înfrunzește, inflorește și odrășlește.

Iar unde Scripturile pierde ca un pom care începe să se uște.

Dar nu numai atât. Ci lumina se duce după om în toate cărările vieții, de plugar, păstor, soldat, meseriaș, slujbaș, dascăl, preot, judecător, doftor. De unde vine că fără să deschiză Biblia nu poate fi plugarul un plugar adevărat, și nici un fel de îndeletnicire omenească cum trebuie să fie.

Dar Dumnezeu nu-și măsoară îndureră și dragostea sa cu măsura păcatelor noastre. El ne trimite și astăzi proroci, cari ne cer socoteală de chiverniseala noastră sufletească. Si mai ales Măntuitorul ne întrebă în fiecare moment: ce a rodit Evanghelia sa sfântă în sufletul nostru de creștin?

Cetitorule, ce vei răspunde tu la întrebarea Stăpânului care-ți cere socoteală de rodurile vieții? Il vei răstigni cu păcatele neascultării tale, ori covârșindu-te de bunătatea Lui nemărginită vei cere cu smerenie iertare, ca vameșul din evanghelia?

Dă-ți sama că roada păcatului este osânda, iar a virtuții îndurarea.

Si dacă Măntuitorul venind să-ți ceară socoteală te va găsi cu viața sufletului plină de roduri, îți va zice: «Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincios, peste multe te voi pune; intră într-o bucurie Domnului tău».

Si vei fi una din pietrile de unghiu ale Impărației sale.

Cetiți cu băgare de seamă poezia de mai sus.

Pe limba noastră n'are ce e drept potriveala vorbelor, cum este în versurile măestre:

Codrule, codruțule
Ce mai faci drăguțule,

— dar vom avea noi în curând o traducere a Scripturii, a părintelui Gala Galaction dela București, și va fi atât de lîmpede și de aleasă încât nu va fi casă de creștin și de român, în care să nu găsim Sf. Scriptură în haină nouă. Atunci vom putea zice că toată suflarea românească se adapă din aceeașă beutură sufletească, și viața noastră va veni într-o singură alvie.

E lîmpede, la înțeles poezia plugarului și am sta să credem că e compusă de un țăran icsusit care știe cum să-i meargă plugul bine.

Insă poezia n'a scris-o țăran de acum ci sfântul proroc Isaia, cu șapte sute de ani înainte de Christos.

Si Isaia n'a trăit la țară. A fost un apostol al neamului său, care a trăit lângă Regele Țării să-l sfătuiească.

Dar cunoștea rostul țăranului, al plugarului. Căci atunci și Evreii erau plugari, iar de când nu mai sunt plugari, nu mai au nici țară ci trăesc cu negoațele și cu cămătăria, și se țin cu putere mare în lumea întreagă.

Plugăria n'are numai darul de a hrăni cu pânea cea de toate zilele pe om, dar ea mai leagă pe om de țară să-și facă gospodărie, să privească mormintele părinților, să fie *statornic și chibzuit*.

Azi socotim, că plugăria icsusită, cu pământul comasat, cu rotație periodică sunt inventii și iscodiri de ale agronomilor, doftorii pământului și ai meleagurilor.

Nu. Înainte de Hristos cu șapte sute de ani, Evreii știau ce e plugăria icsusită, pe care o au furat în Egipt, unde au fost robi.

Uitați-vă cum se făcea arătura grăpatul, netezirea pământului și însemănțarea!

Chimin și mac, grâu, orz și hrișcă.

Si de bună seamă țăranul icsusit nu se multămește să arunce sămânța în pământ, și să nu mai dea pela ea până la seceriș.

Ci vii mereu să chitești. Buruile rele nu cresc decât acolo unde plugarul e leneș și nu mai dă pe la moșie. Il e groază însă de cel harnic și care vine mereu să le plivească până nu cresc mari, nu apucă să facă sămânță.

Secerisul e răsplata pământului pentru truda omului și intoarcerea ostenelilor lui.

La treerat și la cules fiecare soiu de plantă își are adetul său.

Chiminul, macul și grâul nu se scot din plantă la fel.

Aici e icsusința plugarului.

Căci numai în posnașul Tilburglindă vrea unul să arunce în pod nucile cu furca.

Sunt la plugărie lucrări, întemeiate pe mare icsusință, și sunt legate de termine cari nu pot fi trecute.

Ce am zice de acel țăran, care vede primăvara că e ploae și vânt și răceală, pe timpul când se sămâna cucuruzul, să-și facă el socoteală: Stau până în Maiu atunci e cald și bine, voi sămâna atunci cucuruzul!

Însă plugarul vede, cum se ține o plantă de terminul ei, care îndată ce zâmbește soarele și vântul alină, îndeamnă mugurii să se desfacă, și pe urmă vine floarea, iar când e raiul pogorât pe pământ, în luna Maiu, ieșe și floarea sfîlnică și ascunsă printre frunze. Plugarul a fost cu ochii deschiși să vadă cum lucrează firea și el să o urmeze.

* * *

Dar ce spune prorocul Isaia în cântarea plugarului?

Dumnezeu ne-a pus în această lume, ne-a dat pământul cu toate bogățiile sale.

Si a zis: Incearcă, plugare, și lucrează cu trupul, și lucrează cu mintea!

Fă-ți unelte din tot ce e în lume, pe pământ, în pământ și în aer. Pe pământ e lemnul, în pământ metalul, în aer electricitatea.

Bate-ți capul și iscodește, căci eu Dumnezeu, nu dau nimic de-agata ci numai celui născocitor, iște și întreprinzător.

Ceeace inventatorii au descoperit cu atâtea jertfe — Dumnezeu știa.

Unde se oprește, în fulgerarea sa, gândul iscoditor al omului — începe știința lui Dumnezeu. Omul iscoditor, ager la minte, care și frâmantă creerul în descoperirea adevărului, este în miezini cu Dumnezeu, care î se arată unde se îndreaptă privirea scrutătoare a profetului și pe creștetele gândirilor înalte, e adevărul dumnezeesc, pe care multimea îl vede învăluit în ceață.

Acstea adevăruri prețioase le culegem, de lângă brazda plugarului, lângă coarnele plugului și se desfac din icsusința cu care a înzestrat Dumnezeu pe plugarul, prin mânila căruia lumea primește de sus: pânea cea de toate zilele.

Tr. Scorobet.

SĂMĂNATUL.

Modul cum se introduce sămânța în pământ influențează în mare măsură recolta. De mai multeori sămânța ajunge prea adânc în pământ decât prea la suprafața pământului. Sămânța introdusă prea adânc încolțește iacet, nu răsare la aceeași vreme, deci și buruienile se pot desvolta mai bine. Sămănatul prea adânc are dezavantajul, că necesită mai multă sămânță, căci o mare parte din sămânța, care ajunge prea adânc, încolțește anevoie și trece mult timp până când iasă la suprafață dând deci naștere la o plantă, rămasă îndărât în desvoltarea ei. Iar semințele sămânțate prea la suprafața pământului încolțesc repede, dar rădăcinile acestor plante nu pot să se lege bine de pământ, deci nici nu se pot bine desvolta.

Așa că trebuie să căutăm, ca să introducem totă sămânța la o adâncime potrivită, ceea ce numai atunci e posibil, dacă pregătirea terenului (aratul etc.) se face în condiții bune. Ceeace privește adâncimea potrivită, ea depinde de natura pământului și de mărimea sămânței. În pământ greu (argilos) sămânămai la suprafață decât în pământ ușor (nisiops), iar sămânța cu bob mare se sămână mai adânc decât sămânța cu bob mic.

Sămănatul cu mâna.

Metoda cea mai veche de sămănăt dar totodată și cea mai puțin avantajoasă este sămănatul prin împrăștiere cu mâna. Împrăștierea uniformă a sămânței e cu atât mai greu posibil, căcăt vântul e mai mare și cu căt pământul a fost mai puțin pregătit pentru sămănat. Sămânța nu ajunge la aceeași adâncime în pământ mai ales dacă îngropăm sămânța cu o arătură. De aceea e mai bine să îngropăm sămânța cu grapa. Faptul, că la sămănatul cu mâna sămânța nu se introduce tot la aceeași adâncime, aduce cu sine, dezavantajul, că trebuie să dăm la jugăr $\frac{1}{2}$ mai multă sămânță decât la sămănatul cu mașina și totuși nu vom putea obține o recoltă așa de uniformă (coaptă la aceeași vreme) căci semințele ajunse mai adânc în pământ vor încolți, vor răsări și vor da mai târziu roade.

Sămănatul prin împrăștiere cu mașina.

Sămănatul prin împrăștiere se recomandă numai la semințe de trifoi și ierburi, dar și atunci nu se face cu mâna ci cu anume mașină pentru sămănat prin împrăștiere, cu care sămânța se împrăștie foarte bine. La aceste semințe pământul se grăpează.

mai întâi și după sămănat semințele se îngroapă cu o grăpă usoară, cu o leasă de spini sau cu un tăvălug. Dar și aceste semințe se sămână numai atunci prin împrăștiere, dacă vrem să obținem mult furaj. Dacă cultivăm plantele susamintite pentru recoltă de semințe, vom sămâna și aceste semințe în rânduri.

Sămănatul în rânduri cu mașina.

Avantajele (foloasele) sămănatului în rânduri cu mașina constă în aceea că sămânța se introduce la aceeași adâncime; plantele tinere au destulă lumină pentru desvoltarea lor, căci nu numai depărtarea între rânduri, ci și depărtarea dela o plantă la alia în interiorul rândurilor se poate regula după nevoile de lumină și desfășurare a plantelor. Totodată economismul (șporul) cu mașina de sămănat până $\frac{1}{2}$ parte față cu sămănatul prin împrăștiere cu mâna: cu alte cuvinte e deajuns să sămânăm cu mașina în rânduri pe un jugăr 100 kg. ($1\frac{1}{2}$ h!), pe când la sămănatul prin împrăștiere avem nevoie de cam 150 kg. (2 h). Preșupând că pământul a fost bine luerat recoltă nu va fi mai mică, deși am întrebuițat cu $\frac{1}{2}$ parte mai puțină sămânță. Din contră boabele nu vor fi mai bine desvoltate, vor fi mai uniforme, coacerea boabelor va fi la aceeași vreme.

Un alt avantaj a sămănatului în rânduri este că prășitul se poate face cu piugul de prășit (prășitoare) economisind prin aceasta brațe scumpe.

Rămânând la sămănatul grăului trebuie relevat, că

cu ajutorul mașinei de sămănat putem spori recoltă de boabe la grâu.

În țările situate către apus în multe regiuni mașina de sămănat se pune astfel pentru grâu, că depărtarea între 2 rânduri să fie odată de 14, apoi de 28 centimetri; între rândurile de 28 cm. se prăștește primăvara cu mașina de prășit. Influența prășitului este că grăul se înfrățește mai bine, avem dela un bob mai multe spică, iar spicile sunt mai mari decât atunci, dacă n-am prășit. E drept că avem atunci nevoie și de o prășitoare, dar se plătește să ne cumpărăm o astfel de mașină, căci o putem întrebuița și la prășitul porumbului, speciei s. a. m., la fel cum și în aceeași mașină de sămănat putem sămâna atât grâu, ovăz, orz, că și porumb, specie precum și sămânța celorlalte plante agricole.

I. S.

Examenele de admitere se vor ține între 1—15 Septembrie la care se va cere ca fiecare candidat să cunoască:

Din matematică: cele 4 operațiuni cu numeri întregi și zecimale.

Din L. Română: ceteră, scriere, (dictare și compunere).

Istoria și Geografia țării, precum și scriere frumoasă caligrafică.

Elevii sunt interni, unde primesc masa, locuința, baie, spălat, etc. pentru care vor plăti o taxă lunară ce se va fixa ulterior, aproximativ 400 Lei, sau alimente în natură socotite pe prețul pieței.

Sunt 60 locuri vacante pentru acest an.

Se primesc numai băieți

Se va comunica fiecărui elev, data când trebuie să se prezinte la școală.

ECONOMIE.

Cultivați nuci!

Un nuc produce în medie cel puțin 35 kgr. fructe an de an. Prin urmare 6 nuci mari vor fi producând anual 210 sau rotund 2 măzi. Cu atât se poate nutri un om vîrstnic anul întreg, socotind și un mic adios în lapte, pâine și c. l. Pe seama lor 6 nuci ajung 500 m. pătăși. Se impacă deci în întinderea unei grădini de 30 m. = 40 pași lungă și jumătate atâtă lată.

,Un răspuns“.

Stimate Dle Redactor!

Sub titlu de mai sus a apărut în «Foaia Poporului» din Sibiu, Nr. 33, un răspuns al dlui Alexandru Samoilă, președintele Uniunii Generale a micilor industriași și meseriași patoni din România-mare, la lămurirea publicată de comitetul «Sindicatului industriașilor și meseriașilor români din Sibiu», în care răspunsul lui Samoilă ne acuza de «răufate vădită», pentru că noi am afirmat că congresul ce această Uniune a hotărât să-l țină la Sibiu, este un congres internațional.

Dl Samoilă încearcă să desmînă această afirmație a noastră, și declară că Uniunea de sub conducerea d-sale e pur națională.

Deci să vedem care dintre noi a spus adevarul.

Dacă dl Samoilă susține că Uniunea de sub conducerea d-sale e pur națională, de ce a eliminat (lăsat afară) din înșași numirea ei cuvântul «română». De ce i-a dat titul general de: «Uniunea Generală a micilor Industriași și Patroni meseriași? — Care meseriași?

La această întrebare nu așteptăm răspuns din partea dlui Samoilă, deoarece n-îl da Articolul 8 din Statutul Uniunii, pe care îl reproducem aici, ca să-l cunoască și onorații cetitorii ai foii. Acest Articol sună astfel:

«Uniunea generală (adecă cea condusă de dl Samoilă) primește în sinu ei pe toți micii industriași și patroni meseriași din toate breslele, indiferent de naționalitate lor, cari au o carte de capacitate și execută meseria ca patron cu firmă și atelier.»

Din cele susținute de dl Samoilă și din cele ce se scriu în Statut, trebuie să credem că d-sale a inventat un nou soiu de organizație, care e «pur națională, dar indiferentă de naționalitate». De unde își va trage originea și această nouă mișcare, nu știm, credem însă că nici în China nu s-ar putea înjgheba o astfel de Uniune.

Să fim sinceri dle Samoilă și să nu umblăm cu 2 bani în 3 pungi.

Dacă am putut noi exista, și în special noi Ardeleanii, în timpurile cele mai grele ca români și ne-am putut săfări că atari, aceasta este a se datora în prima linie organizațiilor noastre naționale românești, la cari am ținut și vom ține și în viitor cu cea mai mare sfîrșenie.

Ceice încearcă să schimbe rostul acestor așezăminte, comit cel mai mare păcat față de înaintașii lor, cari s-au jefuit pentru înflorirea și susținerea acestora, comit păcat față de urmașii lor și față de țara care le dă numele de român.

Străinii nu reflectează la sprijinul nostru, căci timpurile bune pe care le-au trăit i-au întărit destul de puternic.

Deci la o parte cu internaționalismul și uniți sub drapelul țării noastre să depunem o muncă cu adevărat «pur națională».

Aceste frântești cuvinte le adresăm și domnilor măestri pantofai și cismari din Sibiu, cari nu și-au dat seama de pasul greșit ce l-au facut atunci când, fără motiv, s-au desbinat de corpul puternic al celorlați măestri meseriași de toate breslele.

La muncă națională deci pentru întărirea noastră și — a țării!

Sibiu, la 22/VIII 1923.

Comitetul Sindicatului Industriașilor și meseriașilor români din Sibiu și jur.

Cum umblă țărăgurile și negoțele.

Tărăgurile din săptămâna aceasta
(după calendarul nou):

25 August: Giurgeu-Sânmiclăuș (Ghergheni), Tășnad. 26. Deta (jud. Timiș), Ileni, Orășdorf. 27. Făgăraș, Frumoasa, Macfalău, Panticeu, Șimand, Turda. 28. Buteni (jud. Arad), Dezna, Spermezeu, Vorumloc. 29. Cristur, Drașov, Zam. 31. Cacova (jud. Caraș-Severin), Cehul-Silvaniei.

Pretul (valuta) banilor a stat în săptămâna trecută așa:

1 dolar american	eu Lei	220—
1 franc francez	" "	12.50
1 coroană cehă	" "	6.80
1 levă bulgară	" "	1.80
1 dinar sărbesc	" "	2.15
100 coroane ungurești	" "	1.25
100 coroane austriace	" "	—34
100 mărci nemțești	" "	—02

Leu s-a înălțat la 7 și jumătate centime franceze.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință publică, că la 1 Septembrie a. c. va începe anul școlar al școalei de contabilitate și educație cooperativă, din Ludoșul-de-Mureș.

Elevii fac 9 luni cursuri teoretice, 6 luni practică și 2 luni cursuri de complecțare, după care vor obține diploma și vor fi numiți contabili la bănci populare, cooperative și federale, contabili-regionali și revizori contabili.

Absolvenții acestei școale, cari vor obține diploma de capacitate, vor beneficia de reducerea stagiuului militar la un an, conform legii publicată în Mon. Of. Nr. 140/920.

Doritorii de a cerceta această școală vor înainta cererile de înscriere Direcției Școalei de contabilitate și educație cooperativă din Ludoșul-de-Mureș, județul Turda-Arieș, între 15 August și 1 Sept însoțite de următoarele acte:

1. Actul de naștere (etate dela 15 ani în sus).
2. Certificat de absolvire a cel puțin 6 clase primare.
3. Actul de vaccinare.
4. Certificat de moralitate.

Stirile săptămânei.

Regina Carolina din Danemarca, fiind închisă în o mănăstire, a scris pe fețea acelei biserici următoarele cuvinte: «Doamne, mie dă-mi viață fără de păcat, iar celorlalți dă-le mărire!»

N-ar fi bine să ne rugăm și noi la fel?

In amintirea lui A. Vlaicu. La 13 Septembrie se împlinesc 10 ani dela moartea acestui «Vultur al Carpaților», când a căzut cu aeroplanel său. Un comitet de oameni cu inimă au pornit să strângă bani pentru a ridica o cruce de pomenire lângă Câmpina, locul nenorocirii, și pentru a pune o placă pe casa unde s-a născut în Binișinți. Odată Vlaicu a fost fală neamului românesc, azi pare că l-am uitat. Cine poate da cât de căt într-o pomenirea lui să trimită la banca «Ardeleana» în Orăștie.

Convocare. În conformitate cu art. 44 din Statutele «Asociației pentru literatura română și cultura poporului român» sunt rugași membrii comitetului cercular al despărțământului Sibiu a luate parte la ședința ce va avea loc Vineri în 24 August a. c., în localul «Asociației», la ora 6 p. m. Cu această ocazie se atrage atenția că pe lângă membrii aleși de adunarea generală fac parte din comitet toți membrii fondatori și pe viață de pe teritoriul despărțământului Sibiu. Sibiu, 20/VIII 1923. Dr. Gh. Preda, preș.; Dr. Horia P.-Petrescu, secretar.

Neliniște pe Valea-Jiului. Muncitorii din băile de cărbuni iarăși sunt în ferbere. Pe temeiul legii pentru stabilirea grevelor (împotrivirea la lucru) din 1920, stăpâni și muncitorii minelor de cărbuni făcuseră un contract anual trecut, care lege și pe unii și pe alții și el nu putea fi schimbat decât prin înțelegere. Lucrătorii s-au ținut de vorbă nu însă și stăpâni. De aici neliniștea. Mai ales că căjiva din conducătorii muncitorilor au fost izgoniți din colonile băilor.

Dacă nu se vor lăua măsuri de linștiere de către cei puși să apere dreptatea neputem aștepta iarăși la lucruri neplăcute.

Fagul e ferit de trăsnet. S'a băgat de seamă, că între toți arborii pădurilor noastre fagul e cel mai puțin lovit de trăsnet, în schimb însă bradul și stejarul sunt arși mai des de această putere a lumii zidite de Dumnezeu.

Când n'are de lucru. O foaie ne arată un chip cu un american care, se vede neavând ce face, a lucrat o pipă (pentru tutun), care e căt el de mare. Teava ei pe la mijloc e mai groasă ca pulpa piciorului unui om zdrăvă.

Azi-mâne ne vom trezi, că vor face pipele puse pe vre-un automobil, și că toți vor fuma cu acest fel de pipe uriașe.

Cătră deputatul cercului Blaj, păr. Dr. Ioan Bălan. Mai mulți alegători din comuna Șpring, în frunte cu preotul, ne trimis o scrisoare deschisă. Ii cer, ca în vremea cea mai apropiată să meargă în cerc, să facă dare de seamă asupra activității sale și să le asculte plângerile, pentru îndreptarea anumitor reale.

Târg de vite săptămânal s'a deschis în zi de Mercuri, în comuna Zboerău jud. Chișinău, Basarabia.

O furtună puternică pe mare a revărsat apele peste țărmurii Coreei și a dărămat sute de case nimicind mii de oameni.

Un pește uriaș. Nu de mult s'a prins un pește mare, lung de 5 metri și greu de 350 kgr. Are un bot lung, ascuțit, în partea de deasupra cu un os de forma fierestrului. Trăiește în mărilor calde și se îndeletnicește cu fierestruirea balenei (a chitului, care știșă, că are o lungime de 20 metri și cărărește căt 200 de boi), pe care n'o poate suferi de loc.

Cei mai mici pitici, ce se găsesc pe fața pământului ca popor, sunt cei din Africa de mijloc, de culoare neagră, cu capul mare, gâtul mic și subțire, și cu burta foarte mare; înălțimea lor mijlocie e de un metru și 15 cm. până la 1 m. și 20 cm. Într-ei se găsesc însă și mai mici.

Despre Englezoaice scrie un călător, că sunt foarte cuminte și cinstite. Pe ceice încearcă să le vorbească necuvîntă și aduc la calea cea dreaptă foarte scurt: le trântește un pumn în nas, ca semn, că n'are nas! Iar despre împodobire și înzorzonare (adecă despre lux) scrie: «Luxoase nu știu dacă sunt, deoarece în afară de România în nici o țară din lume luxul nu se arată pe stradă». — Românce luăți amintel!

Vorbă cuminte. Un scriitor mare francez anume Victor Hugo a spus: «Moda și luxul (schimbul de haine peste haine și de zorzoane peste zorzoane) au adus între oameni mai mult rău decât cele mai florosă revoluții».

Și noi Românilor de azi tocmai din principia acestora trecem prin greutățile și scumpetea astă mare! Din pricina lor în cătase și orașe, și în căte case, nu e mai rău ca înainte de răsboiu!

Un popor luminat, care nu mai este. Învățății au descoperit în America mijlocie o mulțime de dărămături și lucruri vechi, îngropate de vreme. Și au zdobit capul să afle dela cine au rămas, și cu mare greu au putut ceta scrisoarea lor încurcată. Anume era un popor cu numele Maya, care pe vremea venirii Domnului nostru Isus Hristos să fi fost cel mai cumințe popor. Dar pe atunci America nu era cunoscută, și de aceea lumea noastră n'a știut nimic despre el. Din cele găsite înălță oamenii învățății de azi știu tot și se minunează de cumințenia lor. Poporul întreg a pierit.

Prisonieri de-ai noștri în Rusia mai sunt și azi și nimeni nu le mai poartă în destul grija să se poată întoarce acasă. Prin 1920 se făcuse o înțelegere cu bolșevicii și au venit căjiva spre marea bucurie a familiei lor. Acum, prin mijlocirea unei comisii franceze au mai sosit vre-o 280 ardeleni și bucovineni. Patimile dintre polițianii nu le dau răgaz să se mai gândescă și la nenorocii ce îmbătrânesc prin meleagurile Rusiei, care le stoarce vlagă. Iar acasă îi jelesc ai lor, ca pe cei pierduți pentru totdeauna.

O fără cumplită. Un vânător englez vestit a vânăt de curând o fără neconoscută până acum. Fiera se numește în partea locului «ursul nandu» și trăiește în pădurile Africei. E foarte fioroasă și răsbunătoare. Seamănă cu hiena (un animal de forma unui câne urât) și poartă tocmai ca aceasta o coamă mare țapoasă, pe care o zbârlește, când sare la pradă, dar e mult mai mare și mai tare decât leul. Ii place foarte mult carne de om, și pe unde se ține tremură o țărișoară întreagă.

Știința noastră e ca o tearfă lăpădată înaintea lui Dumnezeu. Căci până mai ieri toată lumea trâmbiță că planeta Martie are locuitori, cari sunt mai cuminți decât cei de pe pământ. Ba unul scria chiar o carte, că a avut și o dragoste cu o femeie din acea lume. Acum vine un alt astronom învățat și dovedește, că pe Marte n'a fost și nu este nici o suflare de om.

Iată ce e știința de azi! Nu se știe niciodată nimic mai mult, decât ceea ce vede și pipă! Încolo — întuneric! Știința lor nu e decât o credință reală! Dacă n'o vrea să țină pe cea bună?

Minune. Intr'un fel de teatru numit «Colliseum» din Londra a fost arătată mulțimi o dominoară, care își putea schimba greutatea după plac. Cârărește 55 kilograme. În fața publicului s'a făcut întâi de 15 kilograme și s'a prezentat între privitorii unei doamne, rugându-o să o ridice. Și doamna a ridicat-o. S'a făcut apoi de 30 kgr., de 40, de 60, de 80, de 100 kgr. cîrând diferiților oameni să o ridice și se uitămeau toți. La urmă s'a făcut de 250 kgr. și apoi de 500 kgr. greutate, încât n'a mai putut-o ridică nimeni. După reprezentare a fost iarăș de 55 kgr.

Altă minune. O femeie din New-York a născut un copil, care la naștere avea toți dinții și toate măselele.

Corul mixt bisericesc din Cisnădie a făcut o excursiune în ziua de Duminică 29 Iulie în comuna Sadu, sub conducerea dlui profesor Ionescu-Falger. La ora 9 dimineață, s'a oficiat sf. Liturgie de preotul Crăciun, asistat de preotul Bunea, iar răspunsurile liturgice au fost date de corul Cisnădiei, care a încheiat slujba cu concertul «Astăzi tot trupul» de G. Muzicescu. Executarea răspunsurilor a fost foarte reușită, iar muzica armonioasă a impresionat adânc pe locuitorii Sădeni.

S'a vizitat apoi satul și fabrica de bere întovărășită de d-nii Jida și Popi, ca meseriași din Sadu.

In fine, la umbră de fag, s'a înghiebat o petrecere cu coruri și jocuri, care a tînuit până la ora 7 seara, când întregul cor s'a reîntors la Cisnădie, mulțumit de timpul petrecut în chip așa de înălțător și plăcut.

Asistent.

Casele de bani făcute din oțel încep să fie puse între vechituri, fiindcă s'au inventat altele. Anume lumea a început a construi case de bani din beton armat (ciment cu nisip și fier), cari spun, că sunt mult mai tari la spargere, iar pentru caz de foc absolut sigure.

Producția teatrală, împreună cu dans delă «Sf. Ilie» aranjată de studenți din plasa Agnita, a dat un venit curat de 2349 Lei, care s'a împărțit în modul următor: 1000 Lei se pune baza unui «fond cultural al studenților din plasa Agnita», 500 Lei se pune baza unui «fond pentru ridicarea unei case culturale naționale în Agnita», 749 Lei să adauge la «fondul zidirei unui nou edificiu școlar de stat din Agnita», iar restul de 100 Lei s'a dat la «fondul pentru zidirea unei biserici ortodoxe române din Agnita».

Fie acest început indemn tinerime studioase din «Valea Hârtibaciului» și împințenăți de frumosul rezultat și reușita morală și materială să continue cu astfel de producții spre cinstea lor și a scoalei românești, rămnând ca în fiecare an la «Sfântul Ilie» tinerimea studioasă de pe «Valea Hârtibaciului» cu centrul Agnita, să aranjeze astfel de petrecere.

Suprasolviri au făcut dnii: preotul Valer Cozma 15 Lei, Dr. R. Curta, avocat 25 Lei, și Iosif Schmidt, librări 10 Lei, cărora li-se exprimă mulțumiri.

Comitetul școlar al gimnaziului de stat Cohalm.

Nr. 5/923.

(131) 1-1

AVIZ!

La Gimnaziul din Cohalm înscrierile în clasele I—IV se fac în anul acesta între 1—14 Septembrie. Examenele de orice categorie se țin între 15—22 Septembrie. Se așteaptă în cel mai scurt termen încuviințarea Ministerului ca Gimnaziul să poată funcționa și pe mai departe ca gimnaziu mixt.

Nr. 20/922.

(129) 1-1

Publicații.

In comuna Bratelu se va ține un târg de vite și mărfuri anual în: 10 Martie, 31 August, 28 Octombrie, 28 Decembrie.

Bratelu, în Ianuarie 1923.

Primăria comună.

De vânzare.

In comuna Hundrubechiu plasa Cincul-mare, (jud. Târnava-mare) e de vânzare o curte în mijlocie cu grădină de pomi: Casă de peatră pe pivniță, cu 2 odăi cu stucatură, celar, cuptor de pită și bucătărie de vară; sură mare foarte bună; sopron de țintut lemn și unelte economice și un grajd de 6 vite. Toate zidite în anul 1912.

Tot în legătură cu acestea se vinde și un pământ de 7 jugăre arător și fânaț, aproape de comună.

Informații se pot primi dela învățătorul Macedon Turcu.

Cetitorii acestei foi sunt rugași a împărăști și alțora.

(130) 1-1

PUBLICAȚIUNE.

Se aduce la cunoștință publică, că cărcima comună a comunei Ghijasa-de-sus se dă în arăndă pe termen de 3 ani, începând dela 1 Ianuarie 1924 prin licitație publică, care se va ține la 2 Septembrie 1923, la orele 10 a. m.

Prețul strigării e 5000 Lei, vadiu 10%.

Condițiile mai deaproape se pot vedea la primăria comună.

Ghijasa-de-sus, 12 August 1923.

(132) 1-2

Primăria comună.

DE VÂNZARE

1 poartă de fier
covacit cu două
deschizători 3 me-
tri lată, 2.80 metri înaltă, 1 pompă de apă
cu mâner completă, 1 pat din lemn de
nuc, 1 sopru pentru lemn cu despărță-
mânt pentru găini, lung de 3 metri și lat
130 cm., 1 vană din lemn pentru baie,
2 cupoare de încălzit. A se adresa: Sibiu,
str. Tribunei (Quergasse) Nr. 14 (128) 2-2

Invațăcei

se primesc pentru pictura de firme (cu
cel puțin 2 clase de liceu) la

N. Tălmăcean,
(133) 1-3 Sibiu, str. Mitropoliei Nr. 30.

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de **boltă-con-**
ducător, cu salar lunar de 1000 Lei, 3% din
vânzare, 4 stânjini de lemn, locuință și luminatul
în natură. Concurențul să fie comerciant de pro-
fesie și să depună cauțune în valoare de
20,000 Lei.

Cooperativa „Furnica“ Avrig.
(127) 2-3

La **LIBRĂRIA ARHIDIECEZANĂ**
SIBIU, Strada Mitropoliei Nr. 45
se pot căpăta

toate manualele pentru Seminarul teologic „Andrei“,
Liceul de băieți, Liceul de fete și Școala primară
etc. precum și tot felul de recenzie scolare cu
prețuri moderate. :->

Vizitați!

Prima pietrărie românească
unde se află Cruci și Monumente de tot soiul.

Prețuri moderate.

Cu stimă **IOAN CHIDU**,
măestru pietrar,
(54) 19-20 Sibiu, str. Podului 7/a
(lângă biserică gr.-cat.)

Publicație.

Cooperativa din Viștea de Jos,
(jud. Făgăraș) caută **boltă-**
cărcimă și prețuri. Salar lunar
2000-2200 Lei, după starea familiară
și hărnicia oferentului. Cauțune 20,000 Lei. Doritorii de a
ocupa acest post să se adreseze Direcției arătând numărul și etatea
membrilor din familie. (123) 2-2

**ATELIER SPECIAL
DE PICTURI DE FIRME**

precum și specialități de lu-
struire de mobile și binale
în colori de ulei, lac și Email.

(63) 13-25 **N. Tălmăcean,**
Sibiu, strada Mitropoliei 30.

Cel mai mare depozit de

Mașini de bucătărie
(cupoare pentru culină),

neîntrecute în soliditate și construcție per-
fектă, peste 8000 bucați vândute, precum și

CASSE DE BANI

(Wertheim) din fier și oțel, sigure contra
focului și spargerii, pentru cari dău deplină
garanție, se afă totdeauna gata cu prețurile
cele mai moderate la (97) 10-29

E. Purece,

fabrică de casse de bani și lăcaușerie de construcție,
Sibiu, str. Gen. Averescu (fostă Gușterițel) 34.

Ce mai bun și ieftin izvor de cumpărare

Neguțătoria de piele, Sibiu, strada Turnului Nr. 38

mai înainte Sibiu, strada Turnului Nr. 29

OSKAR CONNERTH

recomandă sortimentul său, fin și cel mai bun, în diferite
piei, pe lângă prețurile cunoscute de ieftine.

(125) 2-3

Cu stimă **Oskar Connerth.**

Reel — strict —
solid.

AGRICULTORI!

Gunoji înaintea sămănăturii de toamnă cu

Îngrășăminte artificiale (gunoi măestrat)

căci numai atunci vezi avea recolte mari.

Cereți oferte despre îngrășăminte: [120] 3-3

Kali de 40%, Cianamida de var și Suprafosfat dela

Hala de vânzare a Reuniunii agricole s. a.

Sibiu, strada Pintenului Nr. 2.

Telegrame: Verkaufshalle Sibiu.

Depozituri pentru îngrășăminte artificiale sunt:

Sibiu: Strada Pintenului Nr. 2.
Brașov: Strada Mihail Weiss Nr. 17.
Mediaș: Piața Cazărmi Nr. 15.

Sighișoara: Strada Baier Nr. 47.
Târgu-Mureș: Piața Mihai Viteazul.

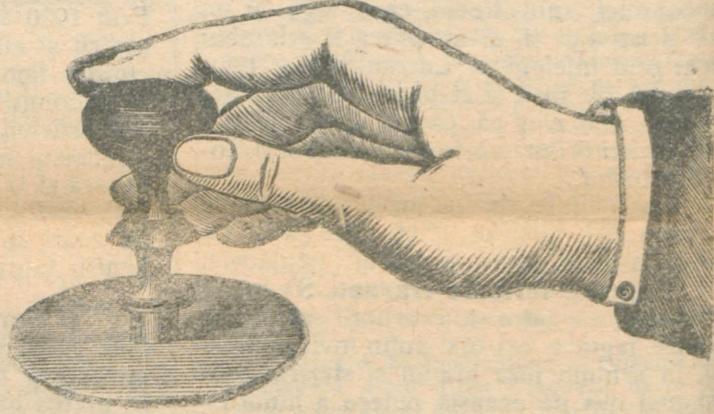
Prima fabrică română de stampile

Oct. L. Vestemean

Sibiu, str. Tribunei Nr. 14.

Execută tot felul de stampile
din cauciuc, diferite meda-
lioane, precum și sigile din me-
tal pentru sigilarea în ceară,
mașini de numerotat și cu date
zile din metal și orice lucrări
ce se țin de brașa aceasta.

Comandele să se adreseze
la „Librăria arhidiecezană“,
Sibiu, str. Mitropoliei Nr. 45
sau direct la fabrică. (102) 6-

PENTRU CE

MOTOARELE noastre DE BENZINĂ DE 4 HP. tip M. A., fabricație a fabricii de motoare din Deutz, (Langen & Wolf) sunt indispensabile pen-
tru orice atelier de mică industrie sau agricultură

În urma bunelor lor calități, ce le înșirăm mai jos, au devenit indispensabile:

Aceste motoare mână:

Mașina de scărmănat lână, rândeaua mecanină, mașina pentru
găurit, macarale, mașină pentru tocăt carne, dinamuri, mașină
pentru ascuțit, tocilă, ferestrăul, centrifuga, mașina de im-
blătit, mașina pentru tăiat nutreț, pompe, mori și a. ::

Avantajele speciale:

Motoarele sunt simple, ieftine, mici și sigure. Aprinderea sigură, consumă puțin
combustibil, se manipulează ușor, mare durabilitate, foarte ușor transportabil în
urma greutății foarte mici, se poate întrebuința și la scopuri, la cari trebuie să
fie transportat, ceeace se poate face și de către oameni pe o capă portabilă.
— Montarea și schimbarea pieselor e foarte usoară. Refrigerația foarte bună.

Aceste motoare într'adevăr înseamnă o avuție întreagă pentru proprietar.

:::: N'a mai fost tip de motor atât de bun și ieftin! ::::

Furnizăm aceste motoare cu prețuri foarte ieftine, deoarece dorim să introducем în
tot locul nostru de motor, pentru mica industrie și gospodărie să poată lucra mai
rentabil și să câștige oamenii mai mult.

→ Motoarele noastre sunt neîntrecute! ←

[111] 6-6

— Cereți oferte și prospecțe. Vi-se trimit gratuit! —

DEPARTAMENTUL MAȘINILOR AL REUNIUNEI AGRICOLE S. A.

— Sibiu, strada Sărăii Nr. 22. —

SUCURSALE: Sighișoara, str. Baier Nr. 47. Mediaș: Piața Cazărmei Nr. 15.